

В. КИРКОВЪ
артистът от Народния Театър, който е взел участие въ Вазовитѣ иници.

него. А високо надъ сърдечнитѣ привѣстия се носѣха звънитѣ на гозитѣ музики, които свирѣха народния химнъ. Прѣлъ вагона поетѣтъ биде поздравенъ отъ прѣселателя на градската комисиѣ г. Шивелъ съ слѣдитѣ думи: „Щастливъ е Пловдивъ, че посрѣща тояковъ скакъ! Пловдивчани, като цялата голѣмата четь, които имъ правете при едно неутоливо пктуване и то въ такава напреднаа възраст, сж убѣдени въ добритѣ чувства, що храните къмъ тѣхъ и къмъ града имъ, съ който Ви свързватъ тоякова скакъ спомена. Тѣ Ви издзватъ своята голѣма благодарностъ за вашинето. Въ знакъ на тая благодарностъ, пловдивскитѣ общински съветъ въ разсѣдането си отъ 6 октомври Ви провъзгласи за почетенъ гражданинъ.“ — Въстѣта за почетното гражданство прѣдливна буря отъ възторги, привѣстия съ буенитѣ звуци на народния химнъ, поетѣ отъ военитѣ музики. Когато утѣха, прѣдсѣкателътъ на българския спортенъ съюзъ г. полковникъ Фитчевъ произнесе слѣдното слово:

„Многоуважаеми и вселобими българино, велики жрецъ въ храма на българския националенъ гений!

Съ прѣвлени отъ голѣма радостъ и умиление сърца членовеитѣ отъ Б. Н. С. С., Пловдивски клубъ, привѣствуваме тебе, народни павлоднгаритѣ, съ добръ дошлъ между насъ, като ти изказваме нашата най-голѣма признателностъ за високата четь да откривешъ катедрата на клона ни, катедрѣ, чието главно съдържане е величieto на България и българина, и отъ която катедрѣ съ редъ бесѣди ще се работи за повдигане духа, народностното съзнание и гордостъ на българина.

Народни любимице,

Ако някога българскитѣ народъ е ималъ нужда отъ подобряване, развитоство, посочване спасителна пъкъ и осѣняването му, то въ днешния моментъ на азбърканостъ и духомъ отпадналостъ, когато народътъ ни е на кръстопѣкъ, тая нужда е въишоа, и народътъ съ обрнати къмъ волчитѣ си погледзи търси и очаква спасителя-водѣчъ, който като фаръ да озари и осѣнѣи лѣкчи на марша му. И дълъгъ снѣшецъ се налага на всѣхъ съзнателенъ, интензивенъ българинъ да заработи всрѣлъ народа за подобрене и насочване по спасителна пъкъ.

Драги поете,

Не великакъ народътъ ни е бивалъ подобряващъ отъ тебе, не великакъ ти си го импунсиралъ въ народното му съзнание и гордостѣта, че е

В. КИРКОВЪ
въ ролята Иванъ Александъръ въ инициатъ „Къмъ пропастъ“.

Г-жа СУЛЈАНА В. НИКОЛОВА
артистка отъ Н. Т. въ ролята на Сара отъ инициатъ „Къмъ пропастъ“.

българинъ, не великакъ си го окружавалъ въ насажда за сѣбно бѣдѣно, не великакъ ти си извиквалъ обидната му любовь къмъ хубавата и мила родина. Къмъ тебе сж отпавени и днесъ очитѣ на българитѣ, очакванѣи спасители добродѣтели импусли. Днесъ прѣлъ издѣланиетѣ съ признателностъ и възторженостъ пловдивчани ти отъ катедрата на нашия клубъ ще подарятъ примѣръ на нашитѣ инстинкти за изпълнение дълъгъ къмъ народа. И гордо съ, и четь голѣма е за нашата катедрѣ ти, изречено прѣлъ прѣлъ тѣи семолъ да прогрябнѣи киноно тѣи отаждѣ заплѣтъ буенитѣ въздуха.

Събуди се, българинъ, сраме се отъ името си, че и ти си ималъ велика славно, че и ти си

Г-жа СНѢЖИНА-КИРЧЕВА
артистка отъ Народния Театър, който е взела участие въ Вазовитѣ иници.

длъгъ на човѣчеството приносъ, импулси за неговата настояа цивилизация и културѣ и че, дѣто е тѣло — какъ се тече.

Любезни г-нъ Вазовъ,

Цѣлеби високо тѣи жертвенъ трудъ и усилне да оставашъ вѣренъ слушателъ на поставените отъ тебе идеали; величieto на които идеалъ изенѣ днесъ да съществува и да живѣе отъ назвата катедрѣ, членовеитѣ отъ Б. Н. С. С. като сплитатъ раката ти за добръ дошлъ, пожелаватъ: импулсътъ, който ще даденъ отъ катедрата, да бѣде поетъ отъ съзнателното патриотично пловдивско гражданство и прѣвърнатъ въ редъ спасителни за народа ни основни принципи, които да легнатъ въ основата за едно ново спасително духовно негово издигане и прѣсѣгнѣване.

Мили поете, на добръ пѣкъ къмъ катедрата!

Г. г. въ знакъ на най-голѣма радостъ и изразъ на признателностъ къмъ великитѣ заслуги на поета патриотъ Иванъ Вазовъ — да инициатъ пловдивско урѣ!“

Възгласътъ бива бурно поетъ отъ множеството. Подиръ подирѣто привѣстия: отъ страна на увенчитѣ—Иванъ Вълчинова, отъ страна на пловдивскитѣ дами — г-жа Грозданова, отъ страна на операта — г. Краевъ.

Разумствуванъ до сѣди, поетѣтъ благодарни на всѣяното поотдѣно за царското посрѣдане, както го нарече самъ той.

Отъ гарата поетѣтъ се качи на специално пригответа за него колесница, возена отъ два хубави бѣли коня и обкучена съ гарцони и шѣлъ. Останалитѣ гости ведно съ министра трѣбаше да прѣвѣтъ нѣтъ, споредъ приети отъ комитета перемонѣли. Народътъ се притисна отъ всички страни на широката стационна улича, наречена „Вазовъ“,

станаа тѣсна за стоклото се множество, което не можеа да въспрѣти нито брѣголитѣ отъ разтопение сиѣтъ, нито бесприщната тласканѣна Колесницата срѣхъ прѣлъ градината „Даръ Симеонъ“. Н. Салчевъ дължа привѣствена рѣчи, на които отговорѣи поетѣтъ, заставанъ да се качи по стѣбѣа на високата няколко метра трибуна.

Отъ тѣка поетѣтъ ведно съ придужаванитѣ го биде съпроводенъ отъ множеството до дома на инициатъ трѣговецъ Дичевъ. Вечерѣта гоститѣ, бѣлъ прославенѣа, бѣха поканени на инициатѣа вечерѣ въ Военния клубъ.

На другия денъ, къмъ 9 часа сутринѣта, поетѣтъ, придуженъ отъ министра и гоститѣ, по сѣби окръжана музей на възраждането, дѣто не.

